

Ολυμπιακά έργα. Αίτηση ακύρωσης της αριθμ. ΑΠ 101443/2001 ΚΥΑ, με την οποία εγκρίθηκε η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για το έργο "Τμήμα Ολυμπιακού Δακτυλίου από Λ. Συγγρού μέχρι Σίδερα Χαλανδρίου : Ανισόπεδοι Κόμβοι, Φάρου Ψυχικού, Αγίας Βαρβάρας και Φιλοθέης". Το υπό εκτέλεση έργο κατατάσσεται στην πρώτη κατηγορία έργων της ΚΥΑ 69269/5387/1990 και πρέπει να προηγηθεί της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων προέγκριση χωροθέτησης του έργου, εκτός αν δεν καταλείπεται ευχέρεια επιλογής της θέσης, όπου πρόκειται να εκτελεσθεί το έργο. Αντίθετη μειοψηφία. Προθεσμία για την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων. Ενημέρωση των πολιτών και των φορέων εκπροσώπησής τους από το οικείο νομαρχιακό συμβούλιο πριν να γνωμοδοτήσει σχετικά. Δεν λαμβάνονται υπόψη γνωμοδοτήσεις που υποβάλλονται εκπρόθεσμα στη Διοίκηση. Αντίθετη μειοψηφία. Στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων πρέπει να εξετάζονται εναλλακτικές λύσεις και να αιτιολογείται η πρόκριση της προτεινόμενης λύσης. Πότε είναι εκτιμητές οι εναλλακτικές λύσεις που προτείνουν οι πολίτες και οι φορείς εκπροσώπησής τους. Μη λήψη υπόψιν από τη Διοίκηση εναλλακτικών λύσεων που δεν υποβάλλονται κατά τρόπο τεκμηριωμένο και εμπρόθεσμα. Αντίθετη μειοψηφία. Δεν απαιτείτο για το υπό εκτέλεση έργο συνολική, για ολόκληρο τον Ολυμπιακό Δακτύλιο, εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον. Αντίθετη μειοψηφία. Ο ν. 1515/1985 δεν αποκλείει ούτε τη δημιουργία οδών ταχείας κυκλοφορίας, ούτε τη βελτίωση υφιστάμενης διαμπερούς κυκλοφορίας προς το κέντρο της Αθήνας. Αντίθετη μειοψηφία. Απορρίπτεται η αίτηση ακύρωσης.

Αριθμός 1756/2002
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Ιανουαρίου 2002 με την εξής σύνθεση : Χ. Γεραρής, Πρόεδρος, Ε. Τσαμπάση, Π.Ζ. Φλώρος, Σ. Χαραλαμπίδης, Γ. Παναγιωτόπουλος, Σ. Καραλής, Γ. Ανεμογιάννης, Σ. Ρίζος, Γ. Παπαμεντζελόπουλος, Ν. Σκλιάς, Ν. Σακελλαρίου, Θ. Παπαευαγγέλου, Ε. Δαρζέντας, Α. Συγγούνα, Α. Γκότσης, Α. Ράντος, Δ. Μπριόλας, Α. Σαρπ, Ν. Μαρκουλάκης, Σ. Χαραλάμπους, Π. Κοτσώνης, Γ. Παπαγεωργίου, Ι. Μαντζουράνης,
Α. Σακελλαροπούλου, Α. Χριστοφορίδου, Α. Καλογεροπούλου, Σ. Βιτάλη, Πάρεδροι. Μ. Καλαντζής, Γραμματέας.

Για να δικάσει την από 7 Δεκεμβρίου 2001 αίτηση :

του ο οποίος παρέστη με τους δικηγόρους α) Βασ. Παπαδημητρίου (Α.Μ. 16908) και β) Ζωή Ράπτη (Α.Μ. 15999), που τους διόρισε με πράξη της η Δημαρχιακή Επιτροπή,

κατά των :ο οποίος παρέστη με τον Δημ. Αναστασόπουλο, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους καιο οποίος παρέστη με τον Θεοδ. Θεοφανόπουλο, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους,

και κατά της παρεμβαίνουσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία
η οποία παρέστη με τους δικηγόρους α) Ηλία
 Θεοδωράτο (Α.Μ. 12286) και β) Γεωργία Γιαννακούρου (Α.Μ. 11891), που τους
 διόρισε με πληρεξούσιο.

Η πιο πάνω αίτηση εισάγεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της από
 13 Δεκεμβρίου 2001 πράξης του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω
 της σπουδαιότητάς της, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 2 εδάφ. α του Π.Δ.
 18/1989.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών Δήμος επιδιώκει να ακυρωθεί η 101443/14.6.2001
 κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων,
 καθώς και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Γ.
 Παναγιωτόπουλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τους πληρεξουσίους του αιτούντος Δήμου, οι
 οποίοι ανέπτυξαν και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και
 ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση, τους πληρεξουσίους της παρεμβαίνουσας
 εταιρείας και τους αντιπροσώπους των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την
 απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του
 δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α
 Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, διά της υπό κρίσιν αιτήσεως, ασκηθείσης, κατά τον νόμον,
 ατελώς (άρθρ. 25 παράγρ. 2 Ν. 2873/2000, Α. 285) και άνευ καταβολής
 παραβόλου (άρθρ.36 παράγρ. 1 Ν.Δ. 170/1973, Α. 229, άρθρ. 24 Ν. 702/1977,
 Α. 268, άρθρ. 2 παράγρ. 4 Ν. 1470/1984, Α. 112, άρθρ. 36 παράγρ. 1 Π.Δ.
 18/1989, Α. 8), ζητείται η ακύρωσις της Α.Π. 101443/14.6.2001 κοινής
 αποφάσεως του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και
 του Υπουργού Πολιτισμού, διά της οποίας ενεκρίθη η μελέτη περιβαλλοντικών
 επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) διά το έργον "Τμήμα Ολυμπιακού Δακτυλίου από Λ.
 Συγγρού μέχρι Σίδερα Χαλανδρίου : Ανισόπεδοι Κόμβοι Φάρου Ψυχικού, Αγίας
 Βαρβάρας
 και Φιλοθέης".

2. Επειδή, η υπόθεσις, λόγω της μείζονος σπουδαιότητός της, εισήχθη
 προς συζήτησιν ενώπιον της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας,
 δυνάμει της από 13 Δεκεμβρίου 2001 πράξεως του Προέδρου του Συμβουλίου της
 Επικρατείας, κατ' εφαρμογήν της διατάξεως του εδαφ. α' της παραγρ. 2 του
 άρθρ. 14 του Ν.Δ. 170/1973, ως αντικατεστάθη διά του άρθρ. 16 του Ν.
 702/1977 (άρθρ. 14 παράγρ. 2 εδάφ. α' Π.Δ. 18/1989).

3. Επειδή, εις την δίκην παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης
 αποφάσεως διά του από 2 Ιανουαρίου 2002 δικογράφου παρεμβάσεως η ανώνυμος
 εταιρεία υπό την επωνυμίαν "Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων - Αθήνα
 2004 Α.Ε. (Ο.Ε.Ο.Α. - Αθήνα 2004 Α.Ε.).

4. Επειδή, ως προκύπτει εκ της εγκριθείσης διά της προσβαλλομένης
 αποφάσεως μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (παράγρ. 1.3), το υπό
 εκτέλεσιν έργον, εις το οποίον η μελέτη αφορά, εξυπηρετεί, μεταξύ άλλων,
 τας ανάγκας τελέσεως των Ολυμπιακών Αγώνων του έτους 2004. Εν όψει τούτου,

η παρεμβάσα εταιρεία, συσταθείσα διά της διατάξεως της παραγρ. 1 του άρθρ. 2 του Ν. 2598/1998 (Α. 66) και σκοπόν έχουσα την οργάνωσιν των Ολυμπιακών Αγώνων του έτους 2004 εις Αθήνας, κατά τους ειδικωτέρους ορισμούς της παραγρ. 4 του αυτού άρθρ. 2 του Ν. 2598/1998, μετ' εννόμου συμφέροντος ήσκησε την κρινομένην παρέμβασιν προς υποστήριξιν του κύρους της προσβαλλομένης διά της υπό κρίσιν αιτήσεως αποφάσεως. Συνεπώς, η παρέμβασις αύτη, νομοτύπως και εμπροθέσμως ασκηθείσα, είναι τύποις δεκτή.

5. Επειδή, η υπό κρίσιν αίτησις, ασκουμένη κατά χωρισμόν δικογράφου, ησκήθη εμπροθέσμως, διότι η αρχική αίτησις, εκ της οποίας εχώρησεν ο χωρισμός (αριθμ. καταθ. 5226 έτους 2001), είχε κατατεθή την 7 Σεπτεμβρίου 2001.

6. Επειδή, ειδικώτερον, ως προκύπτει εκ του περιεχομένου της εγκριθείσης διά της προσβαλλομένης αποφάσεως μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η μελέτη αύτη αφορά εις έργον, το οποίον μέλλει να εκτελεσθή εις την Λεωφόρου Κηφισίας και εις το τμήμα αυτής, το οποίον περιλαμβάνεται εντός των διοικητικών ορίων και του αιτούντος Δήμου. Εν όψει δε τούτου, ο αιτών Δήμος μετ' εννόμου συμφέροντος ασκεί την υπό κρίσιν αίτησιν, στρεφομένην κατά πράξεως, η έκδοσις της οποίας αποτελεί, κατά τον νόμον, αναγκαίον όρον προς ολοκλήρωσιν της διαδικασίας αναθέσεως δημοσίου έργου, μέλλοντος να εκτελεσθή και εις την εδαφικήν περιφέρειαν αυτού. Συνεπώς, είναι, εν πάση περιπτώσει, απορριπτέοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της παρεμβαινούσης εταιρείας, η δε κρινομένη αίτησις είναι τύποις δεκτή και κατ' ουσίαν εξεταστέα.

7. Επειδή, το έργον, εις το οποίον αφορά η διά της προσβαλλομένης αποφάσεως εγκριθείσα μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, μέλλει να εκτελεσθή εις το τμήμα της Λεωφόρου Κηφισίας από την περιοχόν του Φάρου του Ψυχικού μέχρι την περιοχόν της Φιλοθέης εις το ύψος του Κολεγίου Αθηνών. Το έργον τούτο, ως προκύπτει εκ της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (παράγρ. 2), αποσκοπεί, κατά βάσιν, εις την διαμπερή και συνεχή κυκλοφορίαν των οχημάτων εις τον άξονα του ανωτέρω τμήματος του Ολυμπιακού Δακτυλίου, ο οποίος εκτείνεται εις μέγιστον τμήμα του Λεκανοπεδίου Αττικής. Το εν λόγω έργον περιλαμβάνει, κατά τα κύρια χαρακτηριστικά του (Μ.Π.Ε. παράγρ. 2.2), α) εις τον ανισόπεδον κόμβον Φάρου Ψυχικού : την βύθισιν της Λεωφόρου Κηφισίας και την δημιουργίαν εις το ήδη υφιστάμενον επίπεδον της Λεωφόρου αυτής ισοπέδου κόμβου επί του σκάμματος της βυθίσεως εις την συμβολήν των οδών 25ης Μαρτίου και Δημητρίου Βασιλείου, β) εις τον ανισόπεδον κόμβον Αγίας Βαρβάρας : την κατασκευήν κάτω διαβάσεως του αριστερού κλάδου της οδού Εθνικής Αντιστάσεως διά την κίνησιν από Χαλανδρίου προς Αθήνας, ως και γ) εις τον ανισόπεδον κόμβον Φιλοθέης (Κολέγιον) : την βύθισιν της Λεωφόρου Κηφισίας και την δημιουργίαν εις το ήδη υφιστάμενον επίπεδον της Λεωφόρου ταύτης ισοπέδου κόμβου επί του σκάμματος της βυθίσεως εις την συμβολήν των οδών Στεφάνου Δέλτα, 28ης Οκτωβρίου και Λυκούργου.

8. Επειδή, ο διά της υπό κρίσιν αιτήσεως προβαλλόμενος, διά παραπομπής εις το από 6 Σεπτεμβρίου 2001 αρχικόν δικόγραφον αιτήσεως ακυρώσεως, ως τούτο συνεπληρώθη διά του από 7 Δεκεμβρίου 2001 δικογράφου προσθέτων λόγων, λόγος ακυρώσεως ότι η προσβαλλομένη απόφασις έχει εκδοθή αναρμοδίως, ούτω διατυπούμενος, είναι απορριπτέος ως άοριστος και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτιμήσεως, εφ' όσον διά του λόγου αυτού δεν γίνεται επίκλησις ούτε συγκεκριμένης πλημμελείας της προσβαλλομένης αποφάσεως, ούτε της εν προκειμένω παραβιασθείσης διατάξεως, κατ' εφαρμογήν της οποίας η προσβαλλομένη απόφασις θα έπρεπε να εκδοθή από άλλα διοικητικά όργανα. Η

αοριστία δε αυτή ουδόλως αίρεται διά μόνης της παραπομπής εις δικόγραφα άλλων υποθέσεων, έστω και αν η κρινομένη αίτησις έχει ασκηθή κατά χωρισμόν εκ των δικογράφων εκείνων.

9. Επειδή, ο Ν. 1650/1986 (Α. 163), διά του οποίου εθεσπίσθησαν γενικοί κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος, εις την διάταξιν του άρθρ. 3, ως αυτή συνεπληρώθη διά της παραγρ. 24 του άρθρ. 6 του Ν. 2052/1992 (Α. 94), ορίζει ότι : "1. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, τα δημόσια ή ιδιωτικά έργα και οι δραστηριότητες κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες, ανάλογα με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον. Ως κριτήρια για την κατάταξη αυτή λαμβάνονται : α) το είδος και το μέγεθος του έργου ή της δραστηριότητας, β) το είδος και η ποσότητα των ρύπων που εκπέμπονται καθώς και κάθε άλλη επίδραση στο περιβάλλον, γ) η δυνατότητα να προκληθεί η παραγωγή ρύπων κατά την εφαρμοζόμενη παραγωγική διαδικασία, δ) ο κίνδυνος σοβαρού ατυχήματος και η ανάγκη επιβολής περιορισμών για την προστασία του περιβάλλοντος. 2. Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τα έργα και τις δραστηριότητες που λόγω της φύσης, του μεγέθους ή της έκτασής τους είναι πιθανό να προκαλέσουν σοβαρούς κινδύνους για το περιβάλλον. . .". Κατ' επίκλησιν, μεταξύ άλλων, του ανωτέρω άρθρ. 3 του Ν. 1650/1986, εξεδόθη η υπ' αριθμ. 69269/5387/24.10.1990 κοινή απόφασις του Υπουργού Εσωτερικών, του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, του Υπουργού Γεωργίας, του Υπουργού Πολιτισμού, του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, του Υπουργού Τουρισμού, του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών (φ. 678/25.10.1990, τ.Β'), διά της οποίας, μεταξύ άλλων, τα έργα και αι δραστηριότητες κατετάγησαν, αναλόγως των επιπτώσεών των εις το περιβάλλον, εις τρεις κατηγορίας. Εις την διάταξιν του άρθρ. 4 της εν λόγω κοινής υπουργικής αποφάσεως προβλέπονται τα έργα και αι δραστηριότητες, αι οποίαι κατατάσσονται εις την πρώτην κατηγορίαν. Μεταξύ των έργων τούτων (Ομάδα ΙΙ - Παράγρ. 10 Σχέδια έργων υποδομής - εδάφ. δ) περιλαμβάνεται και η "Κατασκευή δρόμων, λιμανιών (στα οποία συμπεριλαμβάνονται αλιευτικά λιμάνια) και αεροδρομίων (σχέδια που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)". Εν όψει των ορισμών της τελευταίας ταύτης διατάξεως, το εν προκειμένω υπό εκτέλεσιν οδικόν έργον, ως τούτο ανωτέρω περιγράφεται, κατατάσσεται εις την πρώτην κατηγορίαν έργων της μνησθείσης κοινής υπουργικής αποφάσεως. Περαιτέρω, εις την παράγρ. 6 του άρθρ. 4 του Ν. 1650/1986, ως ετροποποιήθη διά της παραγρ. 2 του άρθρ. 6 του Ν. 2242/1994 (Α. 162), ορίζεται ότι : "Για νέα έργα και δραστηριότητες της πρώτης κατηγορίας απαιτείται προέγκριση που αφορά τη χωροθέτηση . . .". Κατά δε την παράγρ. 1 του άρθρ. 8 της προμνησθείσης, υπ' αριθμ. 69269/5387/24.10.1990, κοινής υπουργικής αποφάσεως, "Η προέγκριση χωροθέτησης αφορά στην πραγματοποίηση νέων έργων ή δραστηριοτήτων. Αφορά επίσης στον εκσυγχρονισμό ή επέκταση υφισταμένων, εφόσον επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον".

10. Επειδή, εκ του συνδυασμού των εις την προηγουμένην σκέψιν παρατεθεισών διατάξεων συνάγεται ότι, προκειμένου περί νέου έργου ή δραστηριότητος, κατατασσομένων εις την πρώτην κατηγορίαν, ως και περί εκσυγχρονισμού ή επεκτάσεως υφισταμένου τοιούτου έργου ή δραστηριότητος, εφ' όσον, εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, επέρχονται ουσιώδεις διαφοροποιήσεις, ως προς τας επιπτώσεις εις το περιβάλλον, απαιτείται, κατ' αρχήν, να προηγηθή της

μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων προέγκρισης χωροθετήσεως του τριούτου έργου ή δραστηριότητας. Διά της εν λόγω δε προεγκρίσεως χωροθετήσεως προσδιορίζεται ο χώρος, εις τον οποίον μέλλει να εκτελεσθή το έργον τούτο ή να πραγματοποιηθή η δραστηριότης αυτή, βάσει δε του τριούτου προσδιορισμού, επακολουθεί η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, διά της οποίας εκτιμώνται αι εκ της εκτελέσεως του έργου ή της πραγματοποιήσεως της δραστηριότητος επερχόμεναι συνέπειαι εις το περιβάλλον της εν γένει περιοχής του ήδη προσδιορισθέντος χώρου. Ως εκ του σκοπού εις τον οποίον αποβλέπει η προέγκρισις χωροθετήσεως, δεν απαιτείται, κατ' εξαίρεσιν, η προέγκρισις, εφ' όσον, λόγω της φύσεως του έργου ή της δραστηριότητος, δεν καταλείπεται ευχέρεια επιλογής της θέσεως, όπου πρόκειται να εκτελεσθή το προγραμματισθέν έργον ή να πραγματοποιηθή η προγραμματισθείσα δραστηριότης. Εις τας εξαιρετικάς ταύτας περιπτώσεις, διά της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων εκτιμώνται αι εις το περιβάλλον της περιοχής επερχόμεναι συνέπειαι, μετά στάθμισιν των οποίων κρίνεται αν είναι ενδεδειγμένη και υπό ποίας προϋποθέσεις η εκτέλεσις του έργου ή η πραγματοποιήσις της δραστηριότητος. Εμειογήθησαν εξ Σύμβουλοι (Αθανασία Τσαμπάση, Σωτήριος Ρίζος, Νικόλαος Σακελλαρίου, Αναστάσιος Γκότσης, Ιωάννης Μαντζουράνης και Αικατερίνη Χριστοφορίδου), οι οποίοι υπεστήριζαν τα εξής : Εν όψει της κατατάξεως του υπό εκτέλεσιν έργου εις την πρώτην κατηγορίαν, απητείτο εν προκειμένω προέγκρισις χωροθετήσεως, δεδομένου ότι μόνη η, επί τη βάσει κανονιστικώς τιθεμένων κριτηρίων, τριαύτη κατάταξις έργου ή δραστηριότητος επάγεται, κατά την έννοιαν του νόμου, ο οποίος ουδεμίαν απολύτως θεσπίζει διάκρισιν, ουσιώδη μεταβολήν εις τον χώρον, διά την συντέλεσιν της οποίας απαιτείται, κατά πάσαν περίπτωσιν, προέγκρισις χωροθετήσεως.

11. Επειδή, εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της εγκριθείσης διά της προσβαλλομένης αποφάσεως μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το υπό εκτέλεσιν έργον συνίσταται εις την μεταβολήν των τριών, ως ανωτέρω εκτεθέντων, κόμβων της Λεωφόρου Κηφισίας από ισοπέδους εις ανισοπέδους, χωρίς ουδόλως να θιγή η όδευσις της λεωφόρου ταύτης. Εν όψει όμως της τριαύτης φύσεως του υπό εκτέλεσιν έργου και του ως άνω σημειακού χαρακτήρος αυτού, δεν συνέτρεχεν εν προκειμένω περίπτωσις επιλογής της θέσεως εκτελέσεως του έργου, η οποία ήτο δεδομένη κατά το σημείον συμβολής της Λεωφόρου Κηφισίας μετά των υφισταμένων οδικών αρτηριών. Ως εκ τούτου, δεν απητείτο, κατά τα εις την προηγουμένην σκέψιν, προέγκρισις χωροθετήσεως, μολονότι το εν λόγω έργον κατατάσσεται, κατά τα ανωτέρω, εις την πρώτην κατηγορίαν. Διά της υπό κρίσιν αιτήσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλομένη απόφασις είναι ακυρωτέα, εφ' όσον η γενομένη εν προκειμένω διά της διατάξεως της παραγρ. 3 του άρθρ. 3 του Ν. 2830/2000 (Α. 150) προέγκρισις χωροθετήσεως αντίκειται εις την διάταξιν του άρθρ. 24 του Συντάγματος και εις τας διατάξεις της Οδηγίας του Συμβουλίου της 27 Ιουνίου 1985 υπ' αριθμ. 85/337/Ε.Ο.Κ. (Αριθμ. L. 175/40 της 5.7.1985), αι οποίαι απαιτούν την προέγκρισιν χωροθετήσεως μόνον διά της διοικητικής οδού, δοθέντος, άλλως τε, ότι η διά της παραγρ. 3 του άρθρ. 3 του Ν. 2830/2000 γενομένη προέγκρισις χωροθετήσεως συνιστά απλώς αφηρημένην πρόβλεψιν έργων και επεμβάσεων επί της Λεωφόρου Κηφισίας, ως τμήματος του Ολυμπιακού Δακτυλίου. Οι λόγοι όμως ούτοι ακυρώσεως, ερειδόμενοι επί της εκδοχής ότι εν προκειμένω απητείτο προέγκρισις χωροθετήσεως, αλυσιτελώς, συμφώνως προς τα ανωτέρω, προβάλλονται, διότι, κατά τα ήδη εκτεθέντα, διά το υπό εκτέλεσιν έργον δεν απητείτο, κατά την έννοιαν του νόμου, προέγκρισις χωροθετήσεως.

12. Επειδή, εις την παράγρ. 9 του άρθρ. 4 του Ν. 1650/1986 ορίζεται ότι :
 "Η έγκριση των περιβαλλοντικών όρων για τα έργα και τις δραστηριότητες της πρώτης κατηγορίας του άρθρου 3 γίνεται μετά από εξήντα (60) ημέρες από την υποβολή των απαιτούμενων δικαιολογητικών. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί για ίσο χρόνο με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, αν λόγω της σοβαρότητας ή της δυσχέρειας του έργου δικαιολογείται η παράταση Αν οι αρμόδιοι φορείς δεν απαντήσουν μέσα στις προθεσμίες αυτές, θεωρείται ότι οι όροι που προβλέπονται από τη σχετική μελέτη ή τα σχετικά δικαιολογητικά έχουν εγκριθεί. 10. . . .". Ακολούθως, κατά την παράγρ. 2 του άρθρ. 5 του αυτού Ν. 1650/1986, "Το οικείο νομαρχιακό συμβούλιο λαμβάνει γνώση της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και πριν από την έγκρισή της ενημερώνει κάθε πολίτη και τους φορείς εκπροσώπησής του, για να εκφράσουν τη γνώμη τους. Ο τρόπος ενημέρωσης καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων". Κατ' επίκλησιν και της εξουσιοδοτήσεως ταύτης, εξεδόθη η υπ' αριθμ. 75308/5512/26.10.1990 κοινή απόφασις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (φ. 691/2.11.1990, τ. Β'), εις τη διάταξιν του άρθρ. 2 της οποίας ορίζεται ότι : "1. Η αρμόδια Δ/νση του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. στην οποία έχει υποβληθεί Μ.Π.Ε. διαβιβάζει αντίγραφο της στο οικείο Νομαρχιακό Συμβούλιο, μέσα σε 15 ημέρες από την υποβολή της. 2. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο φροντίζει για τη δημοσίευση στον τοπικό τύπο ανακοίνωσης και πρόσκλησης των πολιτών και των φορέων εκπροσώπησής τους για να λάβουν γνώση της Μ.Π.Ε. και να διατυπώσουν απόψεις ως προς το περιεχόμενό της, εντός προθεσμίας που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 15 ημέρες από της δημοσίευσής της. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο φροντίζει επίσης για την ανάρτηση αντιγράφου της ως άνω δημοσίευσης στον πίνακα ανακοινώσεων της Νομαρχίας. 3. Μετά τη δημοσίευση της ως άνω ανακοίνωσης και μέσα στην προθεσμία που ορίζεται σ' αυτή, κάθε ενδιαφερόμενος πολίτης ή φορέας μπορεί : α) Να λάβει γνώση ολόκληρου του περιεχομένου της Μ.Π.Ε. και των συνοπτικών και τομεακών χαρτών, τα οποία οι αρμόδιες νομαρχιακές υπηρεσίες, οφείλουν να έχουν στη διάθεσή του και να παρέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και β) Να διατυπώσει εγγράφως την γνώμη του και τις προτάσεις του όσο το δυνατό πιο τεκμηριωμένες προς το Νομαρχιακό Συμβούλιο. 4. Η κατά τις παραγράφους 2 και 3 διαδικασία δημοσιοποίησης και υποβολής απόψεων και προτάσεων δεν μπορεί να υπερβεί τις 30 ημέρες από τότε που το Νομαρχιακό Συμβούλιο παρέλαβε την Μ.Π.Ε. 5. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο διαβιβάζει τις διατυπωθείσες γνώμες και προτάσεις των φορέων και πολιτών μαζί με σχετική γνωμοδότησή του προς την αρμόδια Δ/νση του ΥΠΕΧΩΔΕ".

13. Επειδή, εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ των στοιχείων του φακέλλου, διά του υπ' αριθμ. Α.Π. οικ. 101821/15.3.2001 εγγράφου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος - Ε.Υ.Π.Ε. - Τμήμα Α') διεβιβάσθη προς το Νομαρχιακό Συμβούλιον της Νομαρχίας Αθηνών αντίγραφον της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, η οποία ενεκρίθη διά της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκειμένου τούτο, μετά τήρησιν των ανωτέρω κανόνων ενημερώσεως των πολιτών και των φορέων εκπροσωπήσεώς των, να γνωμοδοτήσει σχετικά. Εις το έγγραφον τούτο ρητώς μνημονεύεται (παράγρ. 5) ότι η ως άνω διαδικασία δεν δύναται να υπερβή τας τριάκοντα ημέρας, αφ' ότου το εν λόγω Νομαρχιακό Συμβούλιον παραλάβη την Μελέτην Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Ακολούθως, η Νομαρχία

Αθηνών (Γενική Δ/ση Διοίκησης και Ποιότητας Ζωής - Δ/ση Διοικητικής Υποστήριξης Νομάρχη και Νομαρχιακών Συλλογικών Οργάνων - Τμήμα Διοικ. και Γραμματειακής Υποστήριξης Νομάρχη και Βοηθών Νομαρχών) διά του υπ' αριθμ. 6005/7.6.2001 εγγράφου της, συνοδευομένου υπό σχετικών γνωμοδοτήσεων των Δημοτικών Συμβουλίων των Δήμων Ψυχικού, Νέου Ψυχικού, Φιλοθέης και Χαλανδρίου και περιελθόντος εις την ανωτέρω Υπηρεσίαν του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων την 8 Ιουνίου 2001 (αριθμ. πρωτοκ. 106137/8.6.2001), απέστειλε προς την Υπηρεσίαν αυτήν την σχετική γνωμοδότησιν του Νομαρχιακού Συμβουλίου (υπ' αριθμ. 44/2001), συμφώνως προς την οποίαν δεν εγκρίνονται οι όροι της ως άνω Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων "προκειμένου να ολοκληρωθεί η Μελέτη που ανατέθηκε από τους Δήμους Ψυχικού, Φιλοθέης, Αθηναίων, Ν. Ψυχικού και Χαλανδρίου σε ομάδα Επιστημόνων που θα καταθέσουν τις απόψεις τους σε σύντομο χρονικό διάστημα προς το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.". Εφ' όσον όμως, ως εξετέθη, η γνωμοδότησις του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου, συνοδευομένη υπό των σχετικών γνωμοδοτήσεων των Δημοτικών Συμβουλίων των ανωτέρω δήμων, περιήλθεν εις την αρμοδίαν Διεύθυνσιν του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων μετά την εκπνοήν της ταχθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας, η γνωμοδότησις αυτή δεν ήτο, κατά την έννοιαν των εις την προηγουμένην σκέψιν παρατεθεισών διατάξεων της παραγρ. 2 του άρθρ. 5 του Ν. 1650/1986 και της υπ' αριθμ. 75308/5512/26.10.1990 κοινής υπουργικής αποφάσεως, ληπτέα υπ' όψιν, έστω και αν η εν λόγω γνωμοδότησις, διά της οποίας, άλλως τε, δεν διευτυπούτο συγκεκριμένη τεκμηριωμένη πρότασις, διεβιβάσθη εις την Διοίκησιν προ της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Και ναι μεν εις το προοίμιον (παράγρ. 12) της προσβαλλομένης αποφάσεως περιέχεται ρήτρα, συμφώνως προς την οποίαν αι απόψεις του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Νομαρχίας Αθηνών εκλαμβάνονται, κατά το τελευταίον εδάφιον της παραγρ. 9 του άρθρ. 4 του Ν. 1650/1986, ως θετικά, δεδομένου ότι αι απόψεις αύται δεν διεβιβάσθησαν εντός της τασσομένης υπό της ανωτέρω, υπ' αριθμ. 75308/5512/26.10.1990, κοινής υπουργικής αποφάσεως προθεσμίας, πλην, η ρήτρα αυτή της προσβαλλομένης αποφάσεως, ορθώς ερμηνευομένη, έχει, προδήλως, την έννοιαν ότι η υποβληθείσα εκπροθέσμως εις την Διοίκησιν σχετική γνωμοδότησις του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Νομαρχίας Αθηνών δεν ήτο, πάντως, ληπτέα υπ' όψιν. Κατ' ακολουθίαν τούτων, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως ότι κατά παράβασιν των κειμένων διατάξεων προς έκδοσιν της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν ελήφθη υπ' όψιν ούτε η σχετική γνωμοδότησις του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Νομαρχίας Αθηνών, ούτε αι γνωμοδοτήσεις των ανωτέρω δήμων. Περαιτέρω, ο διά της υπό κρίσιν αιτήσεως προβαλλόμενος ειδικώτερος συναφής ισχυρισμός περί ελλείψεως αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, εν όψει της αρνητικής γνωμοδοτήσεως του "Οργανισμού Αθήνας", είναι απορριπτέος, διότι ο εν λόγω Οργανισμός, ως προκύπτει εκ του υπ' αριθμ. 874/19.4.2001 εγγράφου του, του οποίου γίνεται ρητή επίκλησις εις το προοίμιον (παράγρ. 10) της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν εγνωμοδότησεν εν προκειμένω αρνητικώς, αλλά απλώς διετύπωσε τας εις το εν λόγω έγγραφόν του διαλαμβανόμενας ειδικωτέρας παρατηρήσεις. Καθ' ο μέρος αφορά εις την γνωμοδότησιν του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Νομαρχίας Αθηνών, εμειοψήφησαν εννέα Σύμβουλοι (Αθανασία Τσαμπάση, Σοφοκλής Χαραλαμπίδης, Σωτήριος Ρίζος, Νικόλαος Σακελλαρίου, Αναστάσιος Γκότσης, Αθανάσιος Ράντος, Σταύρος Χαραλάμπους, Ιωάννης Μαντζουράνης και Αικατερίνη Χριστοφορίδου), οι οποίοι υπεστήριζαν τα εξής : Ναι μεν μετά την παρέλευσιν

απράκτου της εν προκειμένω υπό της Διοικήσεως ταχθείσης προθεσμίας προς υποβολήν της υπό του νόμου απαιτουμένης γνωμοδοτήσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Νομαρχίας Αθηνών δεν εκωλύετο η έκδοσις της προσβαλλομένης αποφάσεως και χωρίς την γνωμοδότησιν ταύτην, όμως η εν λόγω γνωμοδότησις, ως και αι ως άνω γνωμοδοτήσεις των Δήμων ήσαν οπωσδήποτε ληπτέαι υπ' όσιν προς έκδοσιν της προσβαλλομένης αποφάσεως, εφ' όσον, πάντως, περιήλθον εις την αρμοδίαν Υπηρεσίαν του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων προ της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

14. Επειδή, εις την παράγρ. 1 του άρθρ. 5 του Ν. 1650/1986 ορίζεται ότι :

"Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού καθορίζεται το περιεχόμενο της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, που μπορεί να διαφοροποιείται κατά κλάδους ή ομάδα έργων και δραστηριοτήτων. Με όμοια απόφαση ορίζεται το περιεχόμενο της μελέτης ανάλογα με τα στάδια έγκρισης του έργου σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 6. Η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων περιλαμβάνει τουλάχιστον : α) . . ., δ) εξέταση εναλλακτικών λύσεων και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής της προτεινομένης λύσης, ε) . . .". Εκ της διατάξεως ταύτης, ερμηνευομένης εν συνδυασμώ προς το ανωτέρω παρατεθέν άρθρ. 2 της υπ' αριθμ. 75308/5512/26.10.1990 κοινής υπουργικής αποφάσεως, συνάγεται ότι εις την μελέτην περιβαλλοντικών επιπτώσεων πρέπει να εξετάζονται εναλλακτικάί λύσεις και να αιτιολογήται η πρόκρισις της προτεινομένης λύσεως. Επί πλέον, εν όψει των ορισμών της παραγρ. 3 του αυτού άρθρ. 2 της υπ' αριθμ. 75308/5512/26.10.1990 κοινής υπουργικής αποφάσεως, εναλλακτικάς λύσεις δύναται να προτείνουν τόσον οι ενδιαφερόμενοι πολίται, όσον και οι φορείς εκπροσωπήσεώς των. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, αι εναλλακτικάί λύσεις είναι εκτιμητέαι, μόνον εάν αφ' ενός μεν προτείνονται εγγράφως κατά την διαδικασίαν ενημερώσεως των πολιτών και των φορέων εκπροσωπήσεώς των, αφ' ετέρου δε είναι τεκμηριωμένα, ως απαιτείται υπό του εδαφ. β' της ίδιας παραγρ. 3 του άρθρ. 2 της υπ' αριθμ. 75308/5512/26.10.1990 κοινής υπουργικής αποφάσεως. Εκ τούτων παρέπεται ότι δεν λαμβάνονται υπ' όσιν εναλλακτικάί λύσεις, αι οποίαι δεν προτείνονται εγγράφως κατά την ως άνω διαδικασίαν ενημερώσεως ή προτείνονται μεν εγγράφως είτε υπό ενδιαφερομένων πολιτών, είτε υπό φορέων εκπροσωπήσεώς των κατά την εν λόγω διαδικασίαν, αλλά δεν ερείδονται εις σχετικήν τεκμηρίωσιν.

15. Επειδή, εν προκειμένω, διά της εγκριθείσης διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (παράγρ. 5.1.1.) εξητάσθη η εναλλακτική λύσις της διασταυρώσεως των κινήσεων της κυκλοφορίας των οχημάτων διά της κατασκευής κλάδων εις γέφυραν, προεκρίθη δε, διά λόγους περιβαλλοντικούς, η λύσις της διασταυρώσεως των κινήσεων της κυκλοφορίας των οχημάτων διά της κατασκευής κλάδων εις βύθισιν. Εξ άλλου, διά του ανωτέρω, υπ' αριθμ. 6005/7.6.2001, εγγράφου της Νομαρχίας Αθηνών, διά του οποίου διεβιβάσθη εις την αρμοδίαν Υπηρεσίαν του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η υπ' αριθμ. 44/2001 γνωμοδότησις του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου, υπεβλήθησαν εις την Υπηρεσίαν ταύτην και αι ληφθείσαι κατά την διαδικασίαν ενημερώσεως των πολιτών και των φορέων εκπροσωπήσεώς των γνώμαι και προτάσεις. Μεταξύ των προτάσεων τούτων περιλαμβάνονται : α) η υπ' αριθμ. 92/2.4.2001 απόφασις του Δημοτικού Συμβουλίου Ψυχικού, κατά την οποίαν έχουν απορριφθή αι εναλλακτικάί λύσεις, αι οποίαι έχουν υποβληθή από τον Δήμον αυτόν, β) το υπ' αριθμ.

1242/2.4.2001 έγγραφον του αυτού Δήμου Ψυχικού, εις το οποίον διαλαμβάνεται ότι εγκαίρως είχε προταθή εις το Υπουργείον Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων εναλλακτική λύσις προς εξέτασιν, γ) η υπ' αριθμ. 53/5.4.2001 απόφασις του Δημοτικού Συμβουλίου Νέου Ψυχικού, εις την οποίαν αναφέρεται ότι "για την υπογειοποίηση της Λεωφ. Κηφισίας" έχει καταρτισθή σχετική μελέτη, δ) η υ π' αριθμ. 53/4.4.2001 απόφασις του Δημοτικού Συμβουλίου Φιλοθέης (θέμα Ιον), εις την οποίαν, μεταξύ άλλων, διαλαμβάνεται ότι περί το έτος 1997 είχαν ανατεθή εις μελετητικών γραφείων η εκπόνησις μελέτης "για την υπογειοποίηση της Λ. Κηφισίας από Αμπελοκήπους μέχρι τα Σίδερρα Χαλανδρίου", ως και ε) η υπ' αριθμ. 16/23.4.2001 απόφασις της Νομαρχιακής Επιτροπής Έργων Υποδομής - Πολεοδομίας - Περιβάλλοντος της Νομαρχίας Αθηνών (θέμα Ιον), εις την οποίαν αναφέρεται ότι οι Δήμοι Ψυχικού, Νέου Ψυχικού και Φιλοθέης "έχουν προτείνει επανειλημμένα την υπογειοποίηση της Κηφισίας καθ' όλο το μήκος που υπάρχουν αυτοί οι κόμβοι".

16. Επειδή, εν όψει των ανωτέρω, διά της υπό κρίσιν αιτήσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλομένη απόφασις δεν είναι σύμφωνος προς τον νόμον, εφ' όσον η εγκριθείσα δι' αυτής Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων δεν διαλαμβάνει εναλλακτικάς λύσεις. Ο λόγος όμως ούτος ακυρώσεως είναι απορριπτέος, ως ερειδόμενος επί της εσφαλμένης εκδοχής ότι η εγκριθείσα διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ουδεμίαν εναλλακτικήν λύσιν διαλαμβάνει. Ενώ, ως προκύπτει εκ του περιεχομένου της εν λόγω Μελέτης, αυτή όχι μόνον, κατά τα εις την προηγουμένην σκέψιν εκτεθέντα, ρητώς αναφέρεται εις την εναλλακτικήν λύσιν της διασταυρώσεως των κινήσεων της κυκλοφορίας των οχημάτων διά της κατασκευής κλάδων εις γέφυραν, αλλά εις την Μελέτην ταύτην παρατίθενται και οι λόγοι, διά τους οποίους προεκρίθη η λύσις της διασταυρώσεως των κινήσεων της κυκλοφορίας των οχημάτων διά της κατασκευής κλάδων εις βύθισιν.

17. Επειδή, περαιτέρω, διά της υπό κρίσιν αιτήσεως πλήσσει η νομιμότης της προσβαλλομένης αποφάσεως, επί τω λόγω ότι διά της εγκριθείσης διά της αποφάσεως ταύτης Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ουδόλως ελήφθη υπ' όψιν η προταθείσα υπό του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου, ως και υπό των ενδιαφερομένων Δήμων Ψυχικού, Νέου Ψυχικού, Φιλοθέης και Χαλανδρίου εναλλακτική λύσις της "υπογειοποίησης" της Λεωφόρου Κηφισίας, η οποία, άλλως τε, είχε, κατ' αρχάς, εγκριθή από το Υπουργείον Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων από τον μήνα Μάϊον του έτους 1999. Πέραν όμως του ότι, ως προκύπτει εκ του υπ' αριθμ. ΕΥΔΕ/ΕΣΕΑ/οικ/3349/11.10.2001 εγγράφου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Γ.Γ.Δ.Ε. - Ειδική Υπηρεσία Δημ. Έργων Ειδικών Συγκ. Έργων Αττικής - Ε.Υ.Δ.Ε./Ε.Σ.Ε.Α.) προς την Ε.Υ.Δ.Ε./Ε.Υ.Π.Ε. και προς την Γενικήν Διεύθυνσιν Διοικητικού (Δ/νση Νομ. Έργου), η γενομένη κατά μήνα Μάϊον του έτους 1999 έγκρισις της μελέτης, η οποία αναφέρεται εις την εναλλακτικήν λύσιν, την μνημονευομένην εις τας ανωτέρω προτάσεις των Δήμων, αφορά αποκλειστικώς εις την οικονομικήν τακτοποίησιν του οικείου μελετητού "Ευπαλίνος Τεχνική Α.Ε.", ο λόγος ούτος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Τούτο δε διότι, κατά την τηρηθείσαν εν προκειμένω διαδικασίαν ενημερώσεως των ενδιαφερομένων πολιτών και των φορέων εκπροσωπήσεώς των, η οποία προηγήθη της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, ναι μεν, ως ήδη εξετέθη, τόσον το οικείον όργανον της Νομαρχίας Αθηνών, όσον και οι Δήμοι Φιλοθέης και Νέου Ψυχικού, υπό την ιδιότητά των ως φορέων εκπροσωπήσεως των ενδιαφερομένων πολιτών, προέτειναν εγγράφως την "υπογειοποίηση" της

Λεωφόρου Κηφισίας, πλην η πρότασίς των αυτή, πέραν του ότι, ως ανωτέρω εξετέθη, υπεβλήθη εις την Διοίκησιν εκπροθέσμως, δεν ήτο, εν πάση περιπτώσει, κατά τα εις προηγουμένην σκέψιν εκτεθέντα, ληπτέα υπ' όψιν, διότι δεν είχεν υποβληθή κατά τρόπον τεκμηριωμένον, ως, άλλως τε, τούτο ομολογείται και διά του από 17 Ιανουαρίου 2002 εμπροθέσμως κατατεθέντος υπομνήματος, εις το οποίον ρητώς διαλαμβάνεται (σελ. XIII, παράγρ. Δ') ότι η μελέτη της εναλλακτικής λύσεως της "υπογειοποίησης" της Λεωφόρου Κηφισίας από το ύψος της οδού Κατεχάκη έως τα Σίδερα Χαλανδρίου υπεβλήθη εις το Υπουργείον Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων "στις 11.6.2002 με συστημένη επιστολή", ήτοι μετά το πέρας της διαδικασίας ενημερώσεως των ενδιαφερομένων πολιτών και των φορέων εκπροσωπήσεώς των, η οποία ολοκληρώθη εν προκειμένω, κατά τα ήδη εκτεθέντα, την 7 Ιουνίου 2001. Εμειοψήφησαν ένδεκα Σύμβουλοι (Αθανασία Τσαμπάση, Σοφοκλής Χαραλαμπίδης, Σωτήριος Ρίζος, Νικόλαος Σακελλαρίου, Αθανάσιος Ράντος, Ειρήνη Σαρπ, Σταύρος Χαραλάμπους, Παύλος Κοτσώνης, Γεώργιος Παπαγεωργίου, Ιωάννης Μαντζουράνης και Αικατερίνη Χριστοφορίδου), προς την γνώμην των οποίων ετάχθη και η Πάρεδρος Άννα Καλογεροπούλου, οι οποίοι υπεστήριζαν τα εξής : Ανεξαρτήτως αν η ανωτέρω μελέτη της "υπογειοποίησης" της Λεωφόρου Κηφισίας είχεν ήδη εγκριθή εκ μέρους του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων από τον μήνα Μάϊον του έτους 1999, πάντως ο λόγος ούτος ακυρώσεως βασίμως προβάλλεται, διότι οι ως άνω δήμοι, κατά την διαδικασίαν ενημερώσεως των ενδιαφερομένων πολιτών και των φορέων εκπροσωπήσεώς των, όχι μόνον είχαν εγγράφως προτείνει ως εναλλακτική λύσιν την "υπογειοποίηση" της Λεωφόρου Κηφισίας, αλλά, ρητώς αναφερθέντες εις ανάθεσιν εις μελετητικόν γραφείον προς εκπόνησιν της σχετικής μελέτης, ως και εις την κατάρτισιν τοιαύτης μελέτης, είχαν υποβάλει την πρότασίν των αυτήν κατά τρόπον αρκούντως τεκμηριωμένον και, ως εκ τούτου, η εν λόγω εναλλακτική λύσις ήτο ληπτέα υπ' όψιν υπό της Διοικήσεως.

18. Επειδή, ακολούθως, προβάλλεται ότι η εγκριθείσα διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων παρίσταται ανεπαρκώς ητιολογημένη, εφ' όσον δι' αυτής δεν εγένετο συνολική, δι' ολόκληρον τον Ολυμπιακόν Δακτύλιον, εκτίμησις των επιπτώσεων εις το περιβάλλον, αλλ' απλώς αντιμετώπισθησαν αποσπασματικώς, εις τους τρεις, ως ανωτέρω, κόμβους της Λεωφόρου Κηφισίας, αι επιπτώσεις εις το περιβάλλον εκ της εκτελέσεως του ως άνω έργου. Ο λόγος όμως ούτος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, ναι μεν, κατά την έννοιαν της διατάξεως του άρθρ. 24 του Συντάγματος, ως και των εις προηγουμένας σκέψεις παρατεθεισών διατάξεων του Ν. 1650/1986, διά την πραγματοποίησιν έργου ή δραστηριότητος επιβάλλεται, κατ' αρχήν, η συνολική και όχι αποσπασματική εκτίμησις των επιπτώσεων εις το περιβάλλον, όμως, εν προκειμένω, εν όψει, ως ήδη εξετέθη, του σημειακού χαρακτήρος του υπό εκτέλεσιν έργου, συνισταμένου, ειδικότερον, εις την μεταβολήν των εν λόγω τριών κόμβων της Λεωφόρου Κηφισίας από ισοπέδους εις ανισοπέδους, άνευ ουδεμιάς μεταβολής της οδεύσεως της λεωφόρου αυτής, δεν απητείτο συνολική, δι' ολόκληρον τον Ολυμπιακόν Δακτύλιον, τμήμα του οποίου αποτελεί η Λεωφόρος Κηφισίας, εκτίμησις των επιπτώσεων εις το περιβάλλον, λαμβανομένου μάλιστα υπ' όψιν ότι ο, κατά την παράγρ. 3 του άρθρ. 3 του Ν. 2833/2000, Ολυμπιακός Δακτύλιος, εξ αιτίας του μεγάλου μήκους του, καλύπτει τεραστίαν έκτασιν του Λεκανοπεδίου Αττικής, εμφανίζουσιν ποικίλας συνθήκας οικιστικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, αι οποίαι, λόγω ακριβώς της ποικιλίας των, απαιτείται να εκτιμηθούν ειδικώς, ως προς τας επιπτώσεις του

υπό εκτέλεσιν έργου, εις εκάστην συγκεκριμένην περιοχίν. Εμειοψήφησαν εξ Σύμβουλοι (Αθανασία Τσαμπάση, Σοφοκλής Χαραλαμπίδης, Σωτήριος Ρίζος, Νικόλαος Σακελλαρίου, Ιωάννης Μαντζουράνης και Αικατερίνη Χριστοφορίδου), οι οποίοι υπεστήριζαν τα εξής : Ο λόγος ούτος ακυρώσεως είναι βάσιμος, διότι διά την εκτέλεσιν του ενδίκου έργου, παρά την έκτασιν του Λεκανοπεδίου της Αττικής, την οποίαν καλύπτει ο Ολυμπιακός Δακτύλιος, απητείτο συνολική εκτίμησις των επιπτώσεων εις το περιβάλλον, δεδομένου ότι μόνον κατόπιν της εκτιμήσεως ταύτης θα ηδύνατο να κριθί, εάν, διά λόγους περιβαλλοντικούς, θα έπρεπε να εκτελεσθή το έργον αυτό, ως και, περαιτέρω, εάν διά την εκτέλεσιν τούτου θα ήτο απαραίτητος η λήψις συγκεκριμένων προσθέτων μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος. Ειδικώτερον, κατά την γνώμην των Συμβούλων Αθανασίας Τσαμπάση, Σωτηρίου Ρίζου, Ιωάννη Μαντζουράνη και Αικατερίνης Χριστοφορίδου, η συνολική εκτίμησις των επιπτώσεων εις το περιβάλλον θα ήτο ευχερεστέρα εάν είχε προηγηθεί, όπως έδει, η προηγουμένη προέγκρισις χωροθετήσεως του έργου ως τμήματος του Ολυμπιακού Δακτυλίου.

19. Επειδή, εις την εγκριθείσαν διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτην Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (παράγρ. 7.1.4.) προβλέπεται α) η αποφυγή εις την ζώνην εκτελέσεως του έργου ασκόπων αποψιλώσεων της βλαστήσεως και, ειδικώτερον, των υψικόρμων πεύκων, β) η εξέτασις της δυνατότητος εκριζώσεως των υψικόρμων πεύκων εις την ζώνην καταλήψεως των νέων οδών και η μεταφύτευσις των πεύκων τούτων εις τους νέους χώρους πρασίνου, γ) η φύτευσις εις πάντας τους χώρους της ζώνης καταλήψεως των έργων, οι οποίοι θα παραμείνουν ελεύθεροι, ως και η έναρξις των εργασιών φυτεύσεως εις έκαστον τμήμα του έργου αμέσως μετά το πέρας των χωματουργικών εργασιών και την διαμόρφωσιν των τελικών επιφανειών, ως και δ) η αύξησις της πυκνότητος και η βελτίωσις της ποιότητος της υπαρχούσης βλαστήσεως εις τους παρακειμένους του έργου ελευθέρους χώρους. Περαιτέρω, εκ των χαρτών, οι οποίοι συνοδεύουν την διά της προσβαλλομένης αποφάσεως εγκριθείσαν Μελέτην Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, προκύπτει ότι εις το μέγιστον τμήμα του έργου από του ανισοπέδου κόμβου της Αγίας Βαρβάρας έως τον ανισόπεδον κόμβον της Φιλοθέης η Λεωφόρος Κηφισίας θα έχη, ανά κατεύθυνσιν, δύο λωρίδας κυκλοφορίας, αντί των ήδη υφισταμένων, ανά κατεύθυνσιν, τριών λωρίδων, η ούτω δε αφαιρουμένη, ανά κατεύθυνσιν, λωρίς κυκλοφορίας διατίθεται εκατέρωθεν ως χώρος πρασίνου. Διά της υπό κρίσιν αιτήσεως πλήσσει η αιτιολογία της εγκριθείσης διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, η οποία δεν διαλαμβάνει εναλλακτικούς τρόπους κατασκευής του έργου, ώστε να αποφευχθή η καταστροφή σημαντικού αριθμού δένδρων και πρασιών πρασίνου. Ο λόγος όμως ούτος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι εκ των εκτεθέντων ειδικών μέτρων, την λήψιν των οποίων ρητώς προβλέπει η εγκριθείσα διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, αντισταθμίζονται, κατά βάσιν, αι επιπτώσεις επί της χλωρίδος, αι οποίαι προκαλούνται εκ της εκτελέσεως του ανωτέρω έργου. Εμειοψήφησαν δύο Σύμβουλοι (Νικόλαος Σακελλαρίου και Αικατερίνη Χριστοφορίδου), οι οποίοι υπεστήριζαν τα εξής : Ο λόγος ακυρώσεως βασίμως προβάλλεται, διότι η Διοίκησις εις την εγκριθείσαν διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτην Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ώφειλε, πριν ή λάβη τα ως άνω μέτρα προστασίας της χλωρίδος, να αντιμετωπίση ειδικώς το ζήτημα της μεταβολής του τρόπου εκτελέσεως του έργου, ώστε να αποφευχθούν αι επιπτώσεις επί της χλωρίδος.

20. Επειδή, ακολούθως, διά της υπό κρίσιν αιτήσεως προβάλλεται ότι διά της

εγκριθείσης διά της προσβαλλομένης αποφάσεως Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, κατά παράβασιν του Ν. 1515/1985 (Α. 18), μετατρέπεται η Λεωφόρος Κηφισίας εις κλειστόν αυτοκινητόδρομον ταχείας κυκλοφορίας και ενισχύεται η διαμπερής κυκλοφορία προς το Κέντρον της πόλεως των Αθηνών. Ο λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι υπό των διατάξεων του Ν. 1515/1985 δεν αποκλείεται ούτε η δημιουργία οδών ταχείας κυκλοφορίας, ούτε η βελτίωσις υφισταμένης διαμπερούς κυκλοφορίας προς το κέντρον της πόλεως των Αθηνών. Εμειωσήφησεν ο Σύμβουλος Σοφοκλής Χαραλαμπίδης, ο οποίος έκρινε

βάσιμον τον λόγον ακυρώσεως, διότι η παράγρ. 2.2 του άρθρ. 15 του Ν.

1515/1985, ορθώς ερμηνευομένη, αποκλείει, κατ' αρχήν, τόσον την δημιουργίαν οδών ταχείας κυκλοφορίας, όσον και την διαμπερή κυκλοφορίαν προς το κέντρον της πόλεως των Αθηνών.

21. Επειδή, εφ' όσον δεν γίνεται επίκλησις συγκεκριμένης διατάξεως, η οποία έχει, εν προκειμένω, παραβιασθή, είναι απορριπτέος ο λόγος ακυρώσεως, διά του οποίου προβάλλεται ότι διά του υπό εκτέλεσιν έργου διαρρηγνύεται ο πολεοδομικός ιστός της πόλεως και αποκόπτεται η επικοινωνία μεταξύ των Δήμων Ψυχικού, Νέου Ψυχικού, Φιλοθέης και Χαλανδρίου προς ανάπτυξιν κοινών δραστηριοτήτων.

22. Επειδή, εις την Μελέτην Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, η οποία ενεκρίθη διά της προσβαλλομένης αποφάσεως, ρητώς διαλαμβάνεται (παράγρ. 5.1.2.1.) ότι εις τον ανισόπεδον κόμβον του Φάρου Ψυχικού αι υπάρχουσαι παράπλευροι οδοί, τόσον εις τον κλάδον της ανόδου, όσον και εις τον κλάδον της καθόδου, θα παραμείνουν ως έχουν. Εξ άλλου, ως προκύπτει εκ του ανωτέρω υπ' αριθμ. ΕΥΔΕ/ΕΣΣΕΑ/οικ./3349/ 11.10.2001 εγγράφου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, διά του υπό εκτέλεσιν έργου ουδόλως αναιρούνται αι βοηθητικάί οδοί. Εκ τούτων προκύπτει ότι διά του υπό εκτέλεσιν έργου δεν πρόκειται να καταργηθούν αι παράπλευροι οδοί και, ως εκ τούτου, και τα πεζοδρόμια των οδών τούτων. Συνεπώς, είναι απορριπτέοι, ως ερειδόμενοι επί εσφαλμένης εκδοχής, πάντες οι προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως, πραγματικήν βάσιν των οποίων αποτελεί το ότι διά του υπό εκτέλεσιν έργου καταργούνται αι παράπλευροι οδοί και τα πεζοδρόμια των οδών αυτών. Περαιτέρω, κατά τα ήδη εκτεθέντα, το υπό εκτέλεσιν έργον εξυπηρετεί, μεταξύ άλλων σκοπών, τας ανάγκας τελέσεως των Ολυμπιακών Αγώνων του έτους 2004. Κατά συνέπειαν, είναι, ομοίως, απορριπτέοι, ως ερειδόμενοι επί εσφαλμένης εκδοχής πάντες οι προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως, μοναδικόν έρεισμα των οποίων αποτελεί το ότι διά του υπό εκτέλεσιν έργου εξυπηρετούνται αποκλειστικώς αι ανάγκαι τελέσεως των Ολυμπιακών Αγώνων του έτους 2004.

23. Επειδή, κατά ταύτα, ουδενός των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως ευσταθούντος, δέον όπως η μεν κρινομένη αίτησις απορριφθή εν τω συνόλω της, γίνη δε δεκτή η ασκηθείσα παρέμβασις.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την υπό κρίσιν αίτησιν ακυρώσεως.

Δέχεται την ασκηθείσαν παρέμβασιν, και,

Επιβάλλει εις τον Δήμον Φιλοθέης την δικαστικήν δαπάνην του μεν Ελληνικού Δημοσίου εκ τριακοσίων ογδοήκοντα (380) ευρώ, της δε παρεμβαινούσης ανωνύμου εταιρείας υπό την επωνυμίαν "Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών

Αγώνων

- Αθήνα 2004 Α.Ε." (Ο.Ε.Ο.Α. - Αθήνα 2004 Α.Ε.) εκ πεντακοσίων τριάκοντα

(530) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 18 Ιανουαρίου 2002, 29 Ιανουαρίου 2002 και 11 Φεβρουαρίου 2002 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 14ης Ιουνίου 2002.

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Χρ. Γεραρής

Μ. Καλαντζής

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ